

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/6/2021
Identifikačné číslo spisu: 1113010326
Dátum vydania rozhodnutia: 23.03.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1113010326.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudkýň JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Aleny Šiškovéj v trestnej veci obvineného U. O. pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 23. marca 2021 v Bratislave, o dovolaní obvineného U. O., proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo 6. mája 2013, sp. zn. 1T/26/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. a) Trestného poriadku dovolanie obvineného U. O. o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I (ďalej tiež „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) zo 6. mája 2013, sp. zn. 1T/26/2013 bol obvinený U. O. (ďalej tiež „obvinený“ alebo „dovolateľ“) uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že :

- dňa 12.11.2012 o 22.00 hod v izbe č. XXX na X. posch. v hoteli V. na O. ul. XX, O. počas slovnej hádky jednobřitým kuchynským nožom, ktorý mal čepeľ dlhú 12 cm, ktorý si priniesol so sebou so svojej izby, sa rôznou intenzitou, viac krát zahnal smerom z boku z hora na dol na U. S., ktorého stredne veľkou silou, rýchlo, opakovane, jeden krát bodol do bočnej plochy krku vľavo a raz do ľavej polovice hrudníka v úrovni prechodu hrudníka a pleca pod kľúčnou kosťou, čím mu poškodil ľavú vonkajšiu a vnútornú krčnú tepnu a drobné vetvy ľavej pod kľúčnej tepny s masívnym krvácaním navonok, čo malo za následok vznik úrazovo krvácavého šoku a smrť poškodeného, ktorej sa nedalo zabrániť ani poskytnutím okamžitej odbornej lekárskej pomoci. Okrem uvedených dvoch bodných rán poškodenému spôsobil tri povrchové rany na koži hrudníka a tri rezné rany na vonkajšej a vnútornej ploche palca ľavej ruky a na dlani ľavej ruky.

Za to okresný súd uložil obvinenému U. O. podľa § 145 ods. 1 Trestného zákona za použitia § 46 Trestného zákona, § 39 ods. 4 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov, pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona za použitia § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a)

Trestného zákona mu súčasne uložil trest prepadnutia veci, a to keramického noža a podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona mu uložil aj ochranný dohľad na 1 rok. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd prvého stupňa zároveň uložil obvinenému aj povinnosť nahradiť poškodenému P. S. škodu vo výške 1.140,- Eur, pričom poškodenú A. S. podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal s jej nárokom na náhradu škody na konanie vo veciach občianskoprávných.

Proti tomuto rozsudku podal 4. decembra 2020 (osobne) obvinený U. O., vo svoj prospech, prostredníctvom svojho obhajcu Mgr. Igora Schweighofera, advokáta so sídlom v Bratislave, Holíčska 28, dovolanie, a to z dôvodov plynúcich z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

V písomných dôvodoch podaného dovolania obvinený namietal zásadné porušenie jeho práva na obhajobu, ktoré videl v tom, že v pôvodnom konaní súdom prvého stupňa ustanovený obhajca nekonal v jeho záujme, pretože hoci bolo, podľa názoru dovolateľa, evidentné, že obžaloba bola „postavená“ na nesprávnom právnom posúdení stíhaného skutku, dotknutý obhajca nenavrhol jeho prekvalifikovanie z obzvlášť závažného zločinu vraždy na zločin zabitia. Obvinený ďalej uviedol, že smrť poškodeného si neželal a aj keď mal úmysel ublížiť mu na zdraví, respektíve spôsobiť mu ťažkú ujmu na zdraví, úmysel vraždiť nemal s tým, že už vo svojej výpovedi z 13. novembra 2012 vyhlásil, že nechcel poškodeného zabiť, pričom pravdivosť jeho výpovede vyplýva, podľa názoru dovolateľa, aj zo záverov znaleckého posudku znalca z odboru psychológie, v ktorom je v bode 6 uvedené, že výpoveď obvineného možno pokladať za vierohodnú, a obdobne tak aj zo znaleckého posudku znalkyň z oblasti psychiatrie, ktoré uviedli, že prakticky vylučujú vedomé morálne chyby - lži. V podstate na základe vyššie uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom vyslovil porušenie zákona v jeho neprospech a napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry Bratislava (ďalej tiež „prokurátor“), ktorý uviedol, že vyššie označený rozsudok okresného súdu bol obvinenému a jeho obhajcovi doručovaný na „verejnom zasadnutí“, a to 6. mája 2013, pričom dovolanie bolo obvineným podané až 4. decembra 2020, hoci trojročná lehota na podanie dovolania mu uplynula 6. mája 2016. V podanom vyjadrení prokurátor ďalej namietal, že obvinený sa v dovolaní v podstate snaží námietku týkajúcu sa nesprávnej právnej kvalifikácie skutku plynúcu z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, ktoré však nie možné použiť v prípade dohody a vine a treste (§ 334 ods. 4 Trestného poriadku), v rozpore so zákonom podradiť pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Zároveň z ustanovenia § 371 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor vyvodil záver, že všetky prípadné pochybenia, ktoré sú dovolacím dôvodom, musia nastať na strane orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu, nemôžu teda byť spôsobené obvineným alebo obhajcom. V podstate na základe vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného podľa § 382 písm. a) Trestného poriadku odmietol ako oneskorene podané.

K podanému dovolaniu sa vyjadril aj poškodený Ing. P. S. (ďalej tiež „poškodený“), ktorý popísal priebeh schvaľovania dohody o vine a treste, rozobral zistenú dôkaznú situáciu zo svojho uhla pohľadu a namietal, že obvinený napadol jeho otca, nespravil nič, aby mu pomohol, neprivolal lekársku pomoc, v minulosti už bol odsúdený a prejednávaný trestný čin spáchal v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmieneného odsúdenia. Ďalej namietal, že obhajca konal plne v záujme obvineného, keďže vďaka dohode o vine a treste sa mu podarilo dosiahnuť zníženie trestu pre obvineného. Na základe uvedeného poškodený navrhol dovolanie obvineného zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní posúdil naplnenie procesných podmienok pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku], bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku). Zistil ďalej, že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že vyššie uvedené dovolanie je

potrebne' odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že bolo podané po uplynutí zákonom stanovenej lehoty (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku).

Podľa § 370 ods. 1 Trestného poriadku, ak sa dovolanie podáva v neprospech obvineného, možno ho podať do šiestich mesiacov od doručenia rozhodnutia súdu prokurátorovi. Ak sa dovolanie podáva v prospech obvineného, možno ho podať do troch rokov od doručenia rozhodnutia obvinenému; ak sa rozhodnutie doručuje obvinenému aj jeho obhajcovi alebo zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho doručenia, ktoré bolo vykonané najneskôr.

Z predloženého spisu (a to najmä doručky poštového doručovateľa) je zrejmé, že napadnuté rozhodnutie okresného súdu bolo obvinenému doručené 9. mája 2013. Dotknutý spis síce neobsahuje doklad o tom, že kedy bolo predmetné rozhodnutie doručené obhajcovi obvineného JUDr. Miroslavovi Bogdalíkovi, z referátu na doručovanie je však zrejmé, že doručovanie spomínaného rozhodnutia dotknutému obhajcovi bolo nariadené predsedom senátu 6. mája 2013, z úradného záznamu vyhotoveného okresným súdom plyní, že dotknutý obhajca (JUDr. Miroslav Bogdalík), telefonicky oznámil, že presný dátum doručenia rozsudku okresného súdu nevie uviesť, pretože spis už zoskartoval, avšak prevzal ho v približnom čase ako ostatné procesné strany, teda niekedy v máji roku 2013. Okrem toho z predloženého spisu plyní, že dotknutý obhajca vyúčtoval svoju odmenu podaním zo 14. mája 2013 (doručeným okresnému súdu toho istého dňa), pritom podľa § 553 ods. 3, veta tretia, Trestného poriadku, o výške odmeny a náhrady obhajcu podľa osobitného predpisu, ktorý ukončil zastupovanie vo veci, rozhodne na návrh obhajcu orgán činný trestnom konaní alebo súd po ukončení zastupovania.

Z uvedeného je zrejmé, že k doručeniu napadnutého rozhodnutia vyššie spomínanému obhajcovi obvineného došlo najneskôr 14. mája 2013, pretože vtedy si obhajca po ukončení zastupovania vyúčtoval svoju odmenu, pričom zároveň potvrdil, že dotknuté rozhodnutie mu bolo doručené v máji 2013, to potom znamená, že obvinený mohol v prejednávanej veci podať dovolanie vo svoj prospech najneskôr do 16. mája 2016 (keďže 14. mája 2016 bola sobota - § 63 ods. 5 Trestného poriadku), dovolanie však podal až 4. decembra 2020, teda zjavne po uplynutí zákonom stanovenej trojročnej lehoty plynúcej z ustanovenia §-u 370 ods. 1 Trestného poriadku.

Už len nad rámec vyššie uvedeného najvyšší súd doplňuje, že dovolanie obvineného aj v prípade jeho včasného podania by bolo nutné odmietnuť aj z iných procesných dôvodov, keďže obvinený pred podaním dovolania nevyužil právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku), a to aj napriek tomu, že proti rozsudku, ktorým sa schvaľuje dohoda o vine a treste odvolanie prípustné nie je (§ 334 ods. 4 Trestného poriadku), navyše keďže ide o rozhodnutie súdu prvého stupňa, osobou oprávnenou na podanie dovolania z dôvodov plynúcich z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku je minister spravodlivosti, nie obvinený [§ 369 ods. 1 a ods. 2 a § 372 ods. 1 (veta prvá) Trestného poriadku] - primerane rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 12/2017.

Vzhľadom teda na to, že obvinený U. O. podal dovolanie po uplynutí zákonom stanovenej trojročnej lehoty, Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci podľa § 382 písm. a) Trestného poriadku odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.